Analyysi

Työpaikkojen synty yrityksissä – onko Suomessa pula gaselliyrityksistä?

Suomen talous | 09.06.2016 | Matti Virén, Juuso Vanhala

KIRJOITTAJAT

Matti Virén
Konsultti

Juuso Vanhala
Ennustepäällikkö

Uusien yritysten perustaminen ja yritysten kasvu ovat tärkeitä työpaikkojen synnyn kannalta, mutta yritykset eivät ole samanlaisia. Yrityksistä pieni joukko vastaa hyvin suuresta osasta uusia työpaikkoja, kun taas suuressa osassa yrityksiä työpaikkojen syntyminen jää vähäiseksi tai työpaikat vähenevät. Uusissa yrityksissä on suhteellisen paljon ns. gaselleja, jotka lisäävät työpaikkojen määrää nopeasti. Samalla kuitenkin vain pieni osa uusista yrityksistä selviää yli ensimmäisten vuosien kuolemanlaakson. Vauhdikkaasti kasvavat yritykset on hankala tunnistaa etukäteen, ja lisäksi ripeä kasvu ei tyypillisesti ennusta nopeaa kasvua tulevaisuudessa.

Suuria muutoksia yritystasolla

Suomessa keskustelua työpaikkojen syntymisestä käydään usein liian yleisellä tasolla. Tavoitteita uusien työpaikkojen luomiseksi ja työllisyysasteen nostamiseksi on jo vuosien ajan asetettu kerta toisensa jälkeen ottamatta varsinaisesti kantaa, missä ja miten työpaikat syntyvät. Makrotason työllisyys- ja työttömyyslukujen taustalla syntyy ja päättyy kymmeniä tuhansia työsuhteita joka vuosineljänneksellä.[1] Kaikki yritykset eivät kuitenkaan luo uusia työpaikkoja.

Mikrotason yritysaineiston tarkastelu paljastaa, että yritysten määrä ja koko muuttuvat joka vuosi huomattavasti.[2] Uusia yrityksiä syntyy, ja suunnilleen saman verran yrityksistä lopettaa toimintansa. Yritysten selviytymistodennäköisyys, samoin kuin niiden kasvu ja supistuminen, vaihtelevat ajan mittaan.

Vaikka kasvavien yritysten joukko on suuri, iso osa kaikista uusista työpaikoista syntyy hyvin pienessä joukossa yrityksiä. Samalla suuressa osassa yrityksiä työpaikkojen syntyminen jää hyvin vähäiseksi. Työpaikkoja vähentävien yritysten joukko on huomattava suhdannetilanteesta riippumatta, ja vastaavasti niiden yritysten joukko, joissa työllisyys pysyy muuttumattomana, on yllättävän pieni.

Iso merkitys on myös aikajänteellä. Vuodensisäinen vaihtelu on suurta, mutta olennaista ovat pysyvämmät muutokset työpaikkojen määrässä. Siksi tarkastelukohteena seuraavassa ovat pääosin muutokset työllisyydessä kolmen vuoden aikana. Työllisyyden kasvun kannalta on tärkeää tarkastella yritysten syntymistä, niiden selviytymistä sekä selviytyvien yritysten kasvua ja kasvun pysyvyyttä. Vastaavasti yritysten supistuminen ja lopettaminen merkitsevät työpaikkojen tuhoutumista.

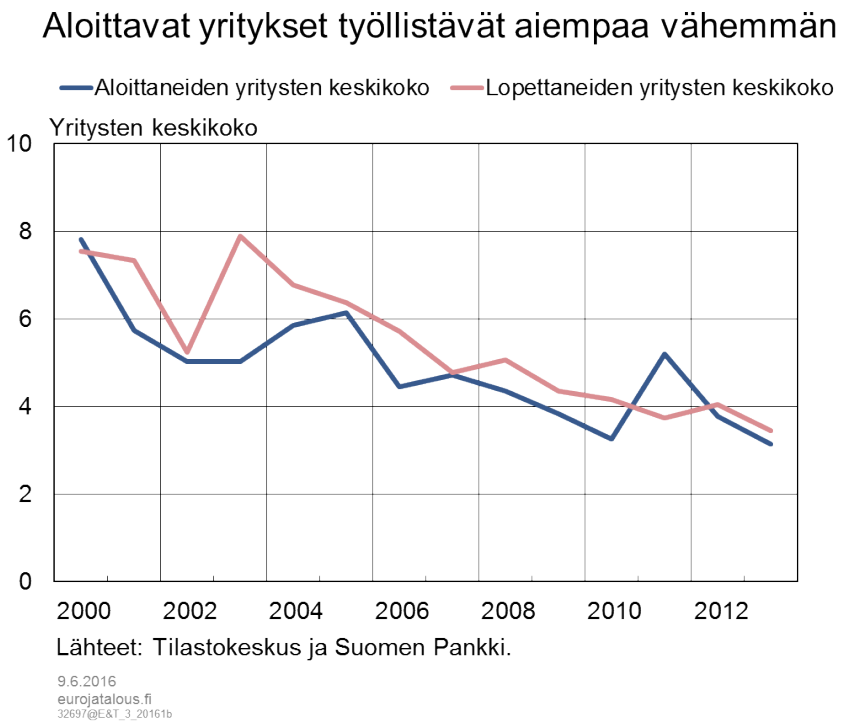
Aloittaneet yritykset työllistävät aiempaa vähemmän

Joka vuosi toiminnan aloittaa suuri määrä yrityksiä, ja suunnilleen yhtä paljon yrityksiä lopettaa toimintansa. Aloittavat yritykset luovat menestyessään potentiaalisesti uusia työpaikkoja, ja lopettavien yritysten mukana työpaikkoja häviää. Työpaikkojen kokonaismäärän muutos riippuu siten olennaisesti yritysten kokonaismäärän muutoksesta, yritysten koosta ja olemassa olevien yritysten työpaikkojen määrän kasvusta.

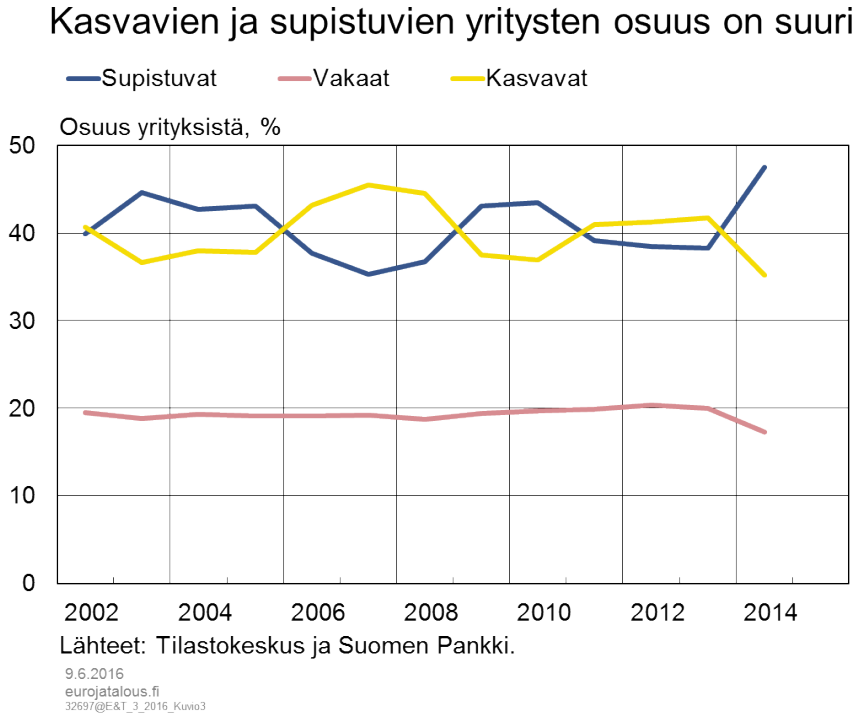
Aloittavien ja lopettavien yritysten määrä on Suomessa pysynyt melko vakaana tämän vuosituhannen aikana (kuvio 1), vaikka aloittavien yritysten määrä on monissa maissa supistunut viimeisten 10 vuoden kuluessa.[3] Suomessa aloittavien yritysten osuus kaikista yrityksistä on kuitenkin kansainvälisessä vertailussa aivan häntäpäässä. Monissa muissa maissa aloittavien yritysten osuus kaikista yrityksistä on noin 15–25 %, kun se Suomessa on alle 10 %.[4]

Aloittavien ja lopettavien yritysten keskikoko on Suomessa sen sijaan pienentynyt. Aloittavien ja lopettavien yritysten henkilöstön määrä etenkin teollisuudessa on ollut kansainvälisesti vertaillen poikkeuksellisen suuri vielä vuosituhannen alussa. OECD:n 18 maata kattavan tutkimuksen mukaan tuolloin Suomea isompia lukuja oli vain Ranskassa. Tämän vuosituhannen aikana aloittavien ja lopettavien yritysten henkilöstön määrä on kuitenkin lähestynyt kansainvälistä keskiarvoa. Siten aloittavat yritykset työllistävät Suomessa aiempaa vähemmän (kuvio 2).[5]

Kuvio 1.

Kuvio 2.

Nuorten yritysten tapauksessa korostuu ylös tai ulos -dynamiikka. Näistä yrityksistä vain pieni osa

selviää yli ensimmäisten vuosien kuolemanlaakson.[6] Vaikka suuri osa aloittaneista yrityksistä ei lopulta menestykään ja lopettaa toimintansa ensimmäisten parin vuoden aikana, jatkavat yritykset kasvavat usein nopeasti erityisesti heti perustamisen jälkeisinä vuosina.

Alle kahden vuoden ikäisistä yrityksistä erittäin nopeasti kasvavia ns. gaselleja on noin 30 %, kun yli 10 vuoden ikäisistä yrityksistä gasellien osuus on vain 7 %.[7, 8] Alkuvuosien jälkeen yritysten kasvuvauhti maltillistuu.[9] Supistuvia yrityksiä on aivan nuorimmissa yrityksissä sen sijaan suhteellisen vähän, kun yli kymmenen vuoden ikäisistä yrityksistä keskimäärin lähes puolet supistuu.

Taulukko 1.

Prosentuaalinen henkilöstön määrän kasvu eri-ikäisissä yrityksissä, osuus ikäluokan yrityksistä

Ikä	Supistuva	Ei muutosta	Kasvava	Nopasti kasvava	Erittäin nopeasti kasvava	Yhteensä
<2	23	15	9	14	39	100
2–4.	36	18	14	13	20	100
5–9.	40	19	16	11	12	100
>10	46	17	20	10	8	100

Yritykset on luokiteltu viiteen ryhmään sen mukaan, mikä on niiden työntekijöiden määrän keskimääräinen prosentuaalinen vuosikasvuvauhti kolmen vuoden ajanjaksolla: 1) supistuva (negatiivista kasvua yli −1 % vuodessa), 2) ei muutosta (kasvua alle −1 % mutta korkeintaan + 1 % vuodessa), 3) kohtalainen kasvu (yli 1 % mutta korkeintaan 10 % vuodessa), 4) voimakas kasvu (yli 10 % mutta korkeintaan 20 % vuodessa) ja 5) erittäin nopean kasvu (yli 20 % vuodessa).

Lähteet: Tilastokeskus ja Suomen Pankki.

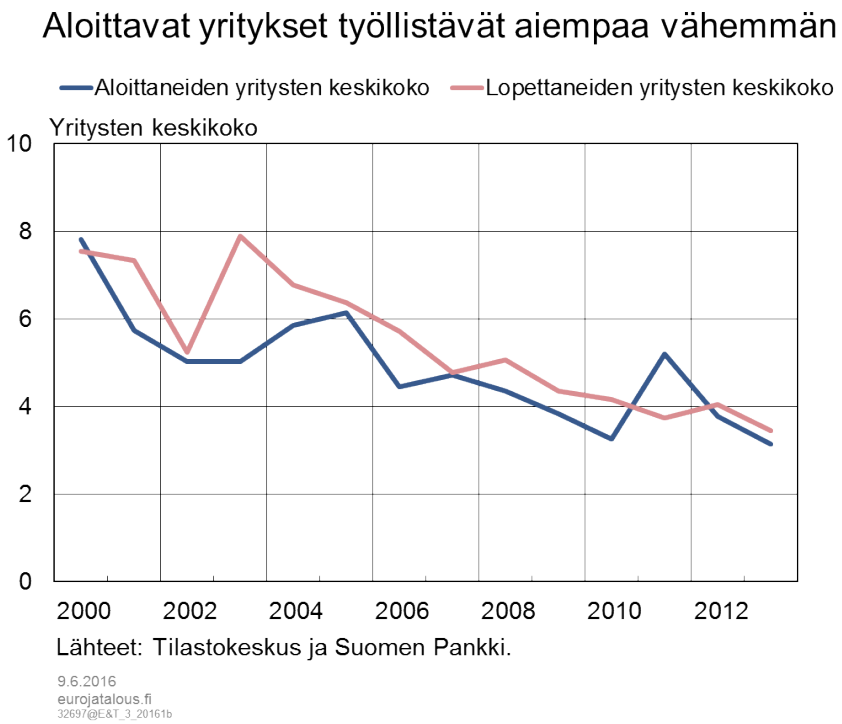
Suurin osa yrityksistä kasvaa tai supistuu

Valtaosassa yrityksistä henkilöstön määrä joko kasvaa tai pienenee (kuvio 3). Henkilöstön määrä voi vaihdella ajan mittaan taloudellisen toimintaympäristön, suhdannetilanteen, kilpailutilanteen tai teknologisten muutosten mukaan. Niin kasvavien kuin supistuvien (muutos yli +/−1 %) yritysten osuus kaikista yrityksistä on ollut noin 2000-luvulla 40 %. Suunnilleen samankokoisina

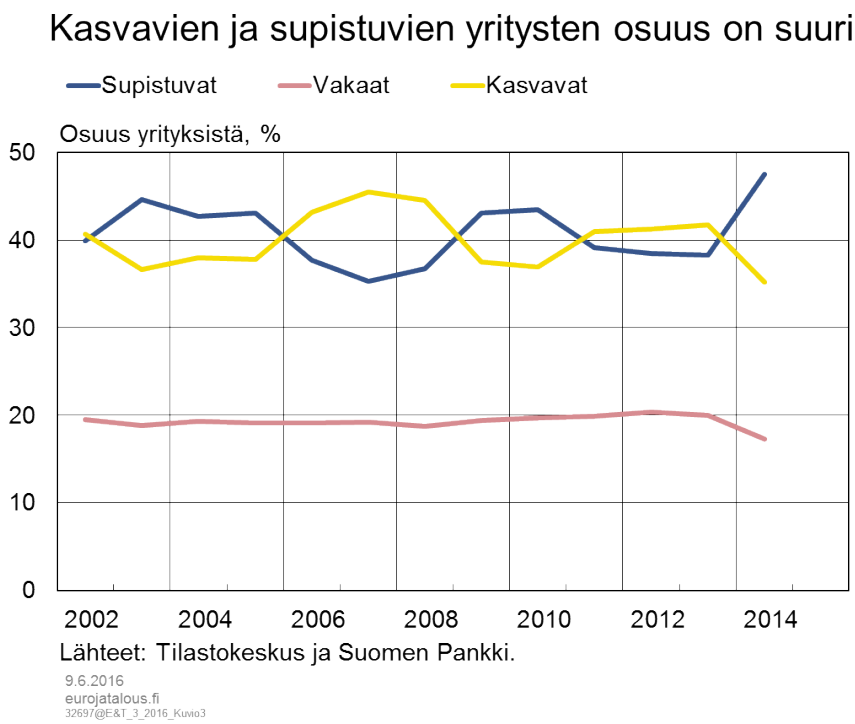
(muutos alle +/−1 %) on pysynyt keskimäärin noin 20 % yrityksistä.

Noususuhdanteessa kasvavien yritysten osuus kuitenkin lisääntyy ja supistuvien osuus pienenee. Taantumassa käy päinvastoin. Erittäin nopeasti kasvavien gaselliyritysten osuus vaihtelee vähemmän kuin niitä hitaammin kasvavien yritysten osuus (kuvio 4). Samankokoisina pysyneiden yritysten osuus ei ole juuri vaihdellut suhdanteiden mukana, joskin vuonna 2014 osuus kutistui jonkin verran samalla, kun supistuvien yritysten osuus kasvoi.

Kuvio 3.

Kuvio 4.

Pieni gasellijoukko luo suuren osan työpaikoista

Kasvavien yritysten vaikutus työpaikkojen lisääntymiseen on hyvin epäsymmetristä. Nopeasti työpaikkoja lisäävät gaselliyritykset ovat saaneet paljon huomiota viimeaikaisessa tutkimuskirjallisuudessa. Tyypillisesti varsin pieni joukko hyvin nopeasti kasvavia yrityksiä vastaa valtaosasta uusien työpaikkojen syntymistä, kun keskivertoyrityksellä on varsin vähäinen vaikutus koko talouden työllisyyden muutoksiin.[10, 11]

Suomessa erittäin nopeasti eli yli 20 % vuodessa kasvavien gaselliyritysten osuus yrityksistä on noin 6 %, mutta noin puolet kaikista uusista työpaikoista syntyy juuri näissä yrityksissä. Lopuista uusista työpaikoista vastaa laajempi joukko hitaammin kasvavia yrityksiä.

Taulukko 2.

Yritysten kasvun vaikutus työllisyyteen			
	Osuus yrityksistä, %	**Osuus työllisistä, %**	**Osuus työpaikkojen lisäyksestä, %**

Lähteet: Tilastokeskus ja Suomen Pankki.

Yritysten kasvun vaikutus työllisyyteen			
Supistuva	28	31	–81
Ei muutosta	12	10	0
Kohtalainen kasvu	18	26	25
Nopea kasvu	8	9	23
Erittäin nopea kasvu	6	10	52
Ei määritelty	27	13	0
Yhteensä	**100**	**100**	
Luokat on määritelty siten, että supistuvien yritysten vuosikasvu on alle –1 %, vakaiden vuosikasvu välillä –1 ja +1 %, kasvavien yritysten 1–10 %, nopean kasvun yritysten 10–20 % ja erittäin nopeasti kasvavien yli 20 %.			

Lähteet: Tilastokeskus ja Suomen Pankki.

Yritysten kasvuvauhti vaihtelee huomattavasti

Työpaikkojen määrän kasvuvauhti yrityksissä jatkuu harvoin samanlaisena pitkiä ajanjaksoja (taulukko 3). Tämä kasvuvauhdin hiipuminen on tyypillistä ainakin erittäin nopeasti kasvaville yrityksille. Vain murto-osassa (0,6 %) yrityksiä kolmen vuoden nopeaa (20 % vuodessa) kasvuputkea seuraisi samanlainen kolmivuotinen nopean kasvun kausi. Sen sijaan työllisyyden suhteen taantuvien yritysten joukossa pitkäkestoinen samansuuntainen kehitys on paljon yleisempää: jopa 15,8 % kaikista otokseen tulleista yrityksistä taantuu pitkäaikaisesti.[12]

Taulukko 3.

Muutokset yritysten kasvuvauhdissa työllisyyden suhteen							
	Supistuva, %	**Ei muutosta, %**	**Kohtalainen kasvu, %**	**Nopea kasvu, %**	**Erittäin nopea kasvu, %**	**Yhteensä, %**	**Yrityksiä yhteensä**

Lähteet: Tilastokeskus ja Suomen Pankki.

Muutokset yritysten kasvuvauhdissa työllisyyden suhteen							
Supistuva, %	15,8	6,6	10,2	6,5	4	43,1	636 416
Ei muutosta, %	6,3	7,6	2,9	2	0,9	19,5	288 297
Kohtalainen kasvu, %	7,5	2,6	5,5	2,8	1,6	20	294 766
Nopea kasvu, %	5,1	1,9	2	1,6	1,1	11,7	172 468
Erittäin nopea kasvu, %	3	0,8	0,5	0,7	0,6	5,7	83 724
Yhteensä, %	**37,7**	**19,5**	**21,1**	**13,6**	**8,2**	**100**	**1 475 671**

Taulukon rivien luvut kertovat yrityksen kasvun kolmen vuoden ajanjaksona, kun taas sarakkeet osoittavat edellisen kolmivuotiskauden tilanteen. Laskelmat koskevat kaikki yrityksiä. Esimerkiksi ensimmäisellä rivillä luku 4 tarkoittaa, että 4 % kaikista yrityksistä on sellaisia, jotka edellisenä kolmivuotiskautena ovat kasvaneet erittäin nopeasti, mutta ovat tällä kolmivuotiskaudella supistuvia.

Lähteet: Tilastokeskus ja Suomen Pankki.

On mielenkiintoista huomata, että erittäin nopeasti kasvavista yrityksistä yli puolessa työllisyys on aiemmin supistunut. Vastaavasti työvoimaansa vähentäneiden yritysten joukosta lähes joka kymmenes on ollut aiemmin erittäin nopeasti kasvava yritys.

Kaikkien yritysten ja osakeyhtiöiden välillä on loppujen lopuksi suhteellisen pieni ero kasvudynamiikassa. Sen sijaan yrityskoon suhteen tulokset poikkeavat jo jonkin verran. Todella pienissä yrityksissä (työvoima pienempi kuin kaksi työntekijää) erittäin nopeasti kasvavien yritysten osuus on lähes olematon.[13] Tässäkin kokoluokassa tuloksia dominoivat yritykset, jotka ovat vähentäneet työvoimaansa. Niitä on lähes puolet kaikista yrityksistä, ja niistä yli puolessa työllisyys on edellisen kolmivuotiskauden aikana joko supistunut tai pysynyt ennallaan.

Jos vertailuajanjaksoa lyhennetään kolmesta vuodesta yhteen, tulokset ovat jo olennaisesti erilaisia.[14] Taantuvien yritysten osuus suurenee 15,8 prosentin sijasta 25 prosenttiin, ja vastaavasti erittäin nopeasti kasvaneiden yritysten osuus yli 3 prosenttiin (eli lähes puoleen otokseen tulleista erittäin nopeasti kasvavista yrityksistä).

Samansuuntainen tulos saadaan, jos lasketaan työllisyyden kasvun aikasarjoista korrelaatiokertoimia. Kolmen vuoden kasvua kuvaavasta aineistosta saadaan peräkkäisten havaintojen korrelaatioksi 0,51, mutta jos korrelaatio lasketaan kolmen vuoden viivettä käyttäen, luku on –0,09. Toisin sanoen erittäin nopean kasvun vaiheet eivät kestä pitkään, vaan pikemminkin niihin liittyy paluu normaaliin kehitykseen, eli niitä seuraa hitaampi tai jopa supistuvan työllisyyden vaihe, ja päinvastoin.

Jos tarkastellaan vain vuosittaisia kasvulukuja, ovat nekin negatiivisesti korreloituneita, mikä viittaa siihen, että työllisyyden muutoksissa on tavattoman paljon tilapäisiä ilmiöitä: työllisyys yritystasolla ei suinkaan muutu trendinomaisesti vaan siinä on erittäin suuri satunnaiskomponentti. Tämä on sopusoinnussa edellä esitettyjen tulosten kanssa: karkeasti ottaen puolet yrityksistä vähentää työvoimaa ja puolet lisää (taulukko 3). Vaikka siis työllisyys kaiken kaikkiaan pysyisi vakiona, mikrotason muutokset ovat suuria.

Myös työllisyyden muutosten vertailu tuotannon muutoksiin osoittautuu mielenkiintoiseksi. Kun tarkastellaan nopeasti kasvavien (ja muiden) yritysten arvonlisäyksen perusteella luokiteltua muuttujaa, ilmenee, että työllisyyteen liittyvät lainalaisuudet koskevat samalla tavalla myös arvonlisäyksen muutoksia. Kasvuluvut tosin ovat keskimäärin hieman suurempia, koska arvonlisäyksen muutokset ovat tuottavuuden kasvun ja inflaation takia isompia kuin työllisyyden muutokset. Voidaan jälleen päätellä, että todella nopeasti kasvavien yritysten kasvu ei yleensä jatku pitkään. Otoksen yrityksistä vain noin 3 prosentissa erittäin nopea kasvu toistuu peräkkäisinä kolmivuotiskausina (yksittäisiä peräkkäisiä vuosia tarkasteltaessa luku on kuitenkin 10 %). Samalla tavalla kuin työllisyydenkin tapauksessa silmiinpistäviä ovat ne yritykset, joiden tuotannon määrä on supistunut. Peräti 16 prosentilla supistuminen on jatkunut kolmivuotiskaudesta toiseen.

Tässäkin tapauksessa tuotannon kolmen vuoden kasvua koskevat korrelaatiokertoimet ovat samansuuntaisia kuin edellä taulukossa 3 esitetyt luvut.

Supistuvien yritysten osuus kasvanut

Työpaikkoja vähentäneiden yritysten osuus kaikista yrityksistä on noudatellut suhdannevaihteluita, mutta myös näiden yritysten joukossa on tapahtunut muutoksia (kuvio 5). Paljon työvoimaa vähentäneiden yritysten osuus on kasvanut lamavaiheessa, ensin vuonna 2009 ja sen jälkeen huomiota herättävän paljon vuosina 2012–2014. Nämä muutokset ovat tunnetulla tavalla näkyneet myös työllisyyden kokonaismäärässä.

Kuvio 5.

Edellä kävi jo ilmi, että erittäin nopeasti kasvaneista yrityksistä huomattava osa on sellaisia, joiden työllisyys supistuu kasvuvaiheen jälkeen. Osoittautuu, että itse asiassa noin kolmasosa näistä yrityksistä on sellaisia, joiden työllisyys supistuu yli 50 %. Pienissä, alle kahden työntekijän yrityksissä osuus on yli 40 %, kun taas yli sadan hengen yrityksissä osuus on vain 15 %. Toisin sanoen isot gaselliyritykset joutuvat aika harvoin tilanteeseen, jossa niiden toimintaa supistetaan todella rajusti. Mahdollisesti osa näistä rajuista muutoksista liittyy yritysjärjestelyihin, mutta osa lienee liian nopean kasvun jälkeistä korjausliikettä.

Yritysten kasvun kannalta myös työ- ja rahoitusmarkkinoiden toiminta tärkeää

Termi ”gaselli” antaa ehkä väärän kuvan nopeasti kasvavista yrityksistä, sillä ei ole olemassa pysyvää yritysjoukkoa, joka kasvaisi vuodesta toiseen selvästi muita yrityksiä nopeammin. Kyse on vain siitä, että jotkin yritykset kasvavat elinkaarensa aikana huomattavasti muita nopeammin joko itse tai yrityskauppojen/fuusioiden myötä. Nopean kasvun kääntöpuolena on ainakin jälkimmäisessä tapauksessa se, että yrityksiä poistuu markkinoilta ja työntekijöiden kokonaismäärä saattaa nettomääräisesti jopa supistua. Talouspolitiikan näkökulmasta on otettava huomioon, että yritysten kasvu on tyypillisesti vain tilapäistä ja vaikeasti ennustettavaa. Tätä seikkaa on syytä korostaa, kun ajatellaan yritystukia, joilla edelleenkin on suhteellisen suuri

fiskaalinen merkitys.

Gaselliin terminä yhdistyy helposti mielikuva high tech -yrityksestä, mutta tilastoaineiston alustavan tarkastelun perusteella mielikuva ei vaikuttaisi oikeutetulta – todella nopeasti kasvavia yrityksiä on kaikilla toimialoilla ja kaikilla alueilla. Tämä on kiinnostava jatkotutkimuksen kohde.

Yritystason työmarkkinoilla on huomattavan paljon liikettä myös silloin, kun kokonaistyöllisyys ei juuri muutu. Tärkeä tavoite olisikin työmarkkinaliikehdinnän kasvattaminen niin, että luvut olisivat samalla tasolla kuin muissa teollisuusmaissa. Työllisyyden kasvua ajatellen olennaisia olisivat toimet, jotka alentaisivat yritysten rekrytointikynnystä ja uuden yrityksen perustamisen kustannuksia.

Hyvin toimivilla rahoitusmarkkinoilla on keskeinen merkitys yritysten valikoitumisen kannalta. Rahoitusmarkkinoiden toiminta voi vaikuttaa yritysten kasvuun, jos rahoittajat ohjaavat rahoitusta yrityksiin, joilla on hyvät edellytykset kasvaa (yksityisillä rahoittajilla on paremmat kannustimet hankkia tietoa yrityksen kasvuedellytyksistä). Toisaalta on myös tärkeää ymmärtää, milloin yrityksen rahoitus on syytä lopettaa. Siten hyvin toimivat rahoitusmarkkinat yhtäältä aloittavat mutta myös lopettavat yritysprojekteja.[15] Julkisten rahoittajien tarjoaman rahoituksen valikoituminen on usein tehottomampaa kuin valikoituminen rahoitusmarkkinoiden kautta, mikä voi johtaa siihen, että syntyy kasvuedellytyksiltään heikompia yrityksiä, jotka sitten jäävät eloon.

Lähteet

Coad, A. – Daunfeldt, S.-O. – Hölzl, W. – Johansson, D. – Nightingale, P. (2014) High-growth firms: introduction to the special section. Industrial and Corporate Change, vol. 23(1), 91–112.

Criscuolo – Gal – Menon (2014) The Dynamics of Employment Growth: New Evidence from 18 Countries. OECD Science, Technology and Industry Policy Papers no. 14. OECD Publishing.

Daunfeldt, S.-O. – Halvarsson, D. – Johansson, D. (2012) A cautionary note on using the Eurostat-OECD definition of high-growth firms. HUI Working Papers 65. HUI Research.

Henrekson, M. – Johansson, D. (2010) Gazelles as job creators: a survey and interpretation of the evidence. Small Business Economics, vol. 35(2), 227–244.

Kerr, W. – Nanda, R. (2009) Financing constraints and entrepreneurship. NBER Working Paper 15498.

NESTA (2009) The Vital 6 Per Cent. NESTA: London, UK.

Schauman, H. – Vanhala, J. – Virén, M. (2014) Suomen työntekijävirrat suuria. Euro & talous 3/

2014.

Viitteet

1. Ks. Schauman – Vanhala – Virén (2014). ↑
2. Tässä artikkelissa esitettävät laskelmat perustuvat Tilastokeskuksen tilinpäätösaineistoihin vuosilta 1999–2014. Yritysten kokorajaksi on asetettu vähintään yksi työntekijä (>=1). Yritysjärjestelyiden vaikutusta ei ole eroteltu. ↑
3. Criscuolon ym. (2014) käyttämän OECD:n aineiston mukaan aloittavien yritysten määrä kasvoi Suomessa jonkin verran vuoteen 2009 saakka ja supistui vuosina 2010–2011. ↑
4. Criscuolo – Gal – Menon (2014). ↑
5. Esitetyissä luvuissa on otettu huomioon edellä esitetyn yritysten kokoraja (vähintään yksi työntekijä). ↑
6. Termillä viitataan yleensä yrityksen alkuvuosiin, joiden aikana kassavirta saattaa olla negatiivinen ja yritystoimintaa ei ole saatu kannattavaksi. ↑
7. Vaikka termille ”gaselli” ei ole yksiselitteistä määritelmää, sillä viitataan tutkimuskirjallisuudessa tyypillisesti yrityksiin, jotka kasvavat erittäin nopeasti tietyn ajanjakson aikana. Esimerkiksi OECD:n määritelmän mukaan gaselleja ovat alle 5 vuotta vanhat yritykset, joiden keskimääräinen työllisyyden kasvu on yli 20 % vuodessa kolmen vuoden ajanjaksona ja jotka työllistävät vähintään 10 henkeä kolmivuotiskauden alkaessa. Koska Suomessa hyvin pienten yritysten osuus on varsin suuri, tässä kirjoituksessa termiä käytetään yleisemmässä merkityksessä viittaamaan kaikkiin erittäin nopeasti kasvaviin yrityksiin. ↑
8. Erittäin nopeasti kasvavien yritysten suuri osuus nuorissa yrityksissä johtuu osaltaan mittaustavasta. Prosenttimuutoksina mitattuna, nopeasti kasvavien yritysten luvuissa on harha pienten yritysten suuntaan, sillä suhteellisen vähäinenkin henkilöstön lisäys pienessä yrityksessä on prosenttimuutoksena suhteellisen suuri. ↑
9. Vaikka erittäin nopeasti kasvavien yritysten osuus nuorissa yrityksissä on suuri, nuoret gaselliyritykset ovat vain reilu kymmenys kaikista erittäin nopean kasvun yrityksistä. Tämä johtuu siitä, että vanhoja yrityksiä on niin paljon enemmän, että vaikka gasellien osuus niiden joukossa on pieni, ne edustavat noin kolmannesta kaikista erittäin nopean kasvun yrityksistä. ↑
10. Coad ym. (2014), Henrekson – Johansson (2010). ↑
11. Esimerkiksi Nestan (2009) mukaan 6 % kaikista yrityksistä loi noin 50 % kaikista uusista työpaikoista Isossa-Britanniassa vuosina 2000–2008, ja Daunfeldtin ym. (2013) mukaan nopeimmin kasvavat 6 % yrityksistä loi 42 % työpaikoista Ruotsissa vuosina 2005–2008. ↑
12. On syytä huomata, että maksimissaan 6 vuoteen ulottuva viive vaikuttaa otokseen tulevien yritysten lukumäärään olennaisesti, kun alkuperäinen data kattaa vain vuodet 1999–2014. ↑
13. Tilastokeskuksen aineistossa työntekijämäärä on ilmoitettu desimaaleissa. Tällöin alle kahden työntekijän yrityksessä, jossa on esimerkiksi 1,6 työntekijää, voi olla yksi kokopäiväinen ja yksi osa-aikainen työntekijä. ↑

14. Tällöin vertaillaan peräkkäisiä kolmen vuoden ajanjaksoja yhden vuoden viiveen kuluttua (kaksi päällekkäistä vuotta). ↑
15. Kerr – Nanda (2009). ↑

Asiasanat

Suomi, työllisyys, yritykset